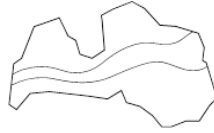

Valsts izglītības satura centrs

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA

Eiropas Sociālais
fonds

I E G U L D Ī J U M S T A V Ā N Ā K O T N Ē

Projekta numurs: 8.3.2.1/16/I/002

Nacionāla un starptautiska mēroga pasākumu īstenošana izglītojamo talantu attīstībai

Kods _____

Latviešu valodas un literatūras

2. posma olimpiāde 8.–9. klasei

2019. gada 14. janvārī

1. daļa

Kultūras notikumi 2018. gadā

Lasi piedāvāto informāciju! Papildini to, ierakstot nepieciešamos faktus svītriņu vietā! (10 punktu)

1.–2. Latvijas simtgades filmu klāstā 2018. gadā pirmizrāde bija arī filmai „_____”, kura uzņemta pēc “Pansija pīlī” autora _____ romāna motīviem. Filmā atainotā darbība norit trīsdesmito gadu Rīgā.

1. _____

2. _____

3.–4. Nacionālo kino balvu “Lielais Kristaps” kā gada labākā spēlfilma saņēma „_____”, kas veidota pēc rakstnieces _____ darba motīviem.

3. _____

4. _____

5. Jāņa Baltvilka balva katru gadu tiek pasniegta par sasniegumiem bērnu literatūrā un grāmatu mākslā. Pērn šo balvu rakstniecībā ieguva Laura Gundara grāmata „_____, _____!”.

5. _____

6.-7. Latvijas simtgades filmu klāstā izveidotas arī divas animācijas filmas: Edmunda Jansona „Jēkabs, Mimmi un runājošie suņi” un režisores Rozes Stiebras veidotā „_____”, kurai mūzikas autors ir Juris Kaukulis no grupas _____.

6. _____

7. _____

8.-9. 2018. gadā Kannu starptautiskajā kino festivālā pasaules pirmizrādi piedzīvoja režisora Rolanda Kalniņa restaurētā filma „_____”. Darbs pie filmas tika pabeigts jau 1967. gadā, taču cenzūras dēļ tā vairākus gadus skatītājiem nebija apskatāma. Filmā izmantota Imanta Kalniņa mūzika, vēlāk šīs dziesmas savā repertuārā iekļāva grupa “_____”, kas 2018. gadā ar koncertturneju svinēja 50 gadu jubileju.

8. _____

9. _____

Kods _____

10. Pērngad ar Andra Akmentiņa romānu „Skolotāji” tika noslēgta Latvijas vēstures romānu sērija „Mēs. Latvija, XX gadsimts”. Kopumā šajā sērijā tika izdoti 13 jauni latviešu rakstnieku oriģinālromāni, tostarp 2015. gadā tika izdots arī autores _____ romāns “Mātes piens”, kas 2018. gadā tulkots angļu valodā un prezentēts Starptautiskajā Londonas grāmatu tirgū.

10. ____

**Kopā
par
1.
daļu:**

2. daļa Darbs ar tekstu Teksta lapa

Nora Ikstena: „Literatūra nav jāmāca kā kaut kas obligāts”
(fragmenti no intervijas)

– **Kas, tavuprāt, ir bibliotēka?**

– Bibliotēka ir meka, gaismas pils, kā mēs sakām par savu bibliotēku, bet es attiecinātu šo vārdu uz jebkuru bibliotēku, kur mēs ieejam grāmatu pasaulē. Mana bibliotēka ir veidojusies laika gaitā, es to mantoju no savas vecmāmiņas un savas mammas. Tajā bija daudz grāmatu, kas laikā, kad pagāja mana bērnība un jaunība, skaitījās aizliegtu grāmatu sarakstā. Tad pamazām es savu bibliotēku esmu veidojusi pēc principa, ka gribu tajā grāmatas, bez kurām man ir grūti dzīvot. Protams, manai profesionālai darbībai tās ir vārdnīcas, bet ir arī daudz grāmatu, kas ir ļoti personiskas, ko ir dāvājuši mani kolēģi. Vēl īpašu sadaļu veido grāmatas, ko es pārvedu no Amerikas – Dzintara Soduma bibliotēka. Protams, tagad īpašu plauktiņu veido arī manas citās valodās izdotās grāmatas, jo ir ļoti interesanti salīdzināt un ieraudzīt, kas tur notiek.

Īpaša sadaļa, kas varbūt nav saistīta ar rakstniecību, ir pavārgrāmatas. Rakstīšana un ēst gatavošana ir divi procesi, kas ir ļoti līdzīgi. Ja tev nav pamatizglītības, ja tu neko nezini par vārdiem un par valodu, tāpat kā ja tu nezini par ēdiena sastāvdaļām, tu nevari neko jaunu radīt. Tev ir jābūt pamatam, un pēc tam jau ir iztēle un tava sajūta, kas palīdz radīt kaut ko jaunu.

– **Kādas grāmatas ir nozīmīgas tev?**

– Ļoti svarīgs ir saturs – grāmatai ir jābūt tādai, ko es vēlētos diezgan bieži paņemt no plaukta un pārlasīt. Piemēram, tāda ir „Uliss”, to es esmu pārlasījusi daudzkārt. Ir ļoti interesanti, kā es iepazinos ar Soduma tulkoto „Ulisu”. Es biju studente Latvijas Universitātē, un šī grāmata atradās aizliegtajā fondā Misiņa bibliotēkā. Tad, kad es šo grāmatu dabūju uz pāris stundām lasīt, manā galvā kaut kas eksplodēja. Es nevarēju iedomāties, ka kaut kas tāds ir iespējams latviešu valodā. „Uliss” cilvēciski un profesionāli, un attiecībā pret latviešu valodu mainīja manu dzīvi, un varbūt, tieši pateicoties Soduma tulkotajam „Ulislam”, es kļuvu par rakstnieci.

– **Kas notiek ar literatūru Latvijā?**

– Es domāju, ka tieši šobrīd latviešu oriģinālliteratūra piedzīvo zvaigžņu stundu. Ja vēl pirms dažiem gadiem mēs grāmatnīcās redzējām, ka visas tulkotās grāmatas pārsita latviešu oriģinālliteratūru, tad tagad ir citādi. Ir lieliski, ka latviešu lasītājs beidzot ir atgriezies pie savas literatūras, jo kurš gan cits, ja ne latvieši, lasīs literatūru latviešu valodā.

– **Kā tu veido savus tekstus?**

– Es esmu stāstniece, nekad neesmu centusies kaut ko ļoti izdomāt vai slēpties, esmu centusies stāstīt tā, kā tas ir, it īpaši „Mātes pienā”. Bet, no otras puses, tas ir tas, kas mūsu dzīvē notiek. Varbūt latvieši ir īpaši pieraduši savus stāstus noklusēt, ka tik kaut kas slikts nenotiek, ka tik kaimiņš kaut ko neuzzina, ka tikai mana perfektā dzīve paliek uz āru tāda, kāda viņa ir, bet es domāju, ka tā nav netīrās veļas mazgāšana, bet būtībā tas ir godīgs stāsts par dzīvi, kurā mēs visi varam būt gan uzvarētāji, gan zaudētāji, sajūst gan priekus, gan bēdas.

– **Vai latviešu rakstnieki var kļūt slaveni pasaulē?**

– Mana atbilde ir, ka vispirms tā zelta prove ir jāiztur pašam savās mājās un pie saviem lasītājiem. Ja viņš ir lasīts un akceptēts valodā, kurā viņš raksta, tad viņam ir tiesības iziet pasaulē. Protams, neviens neliedz mūsu laikos izcili apgūt angļu valodu un rakstīt angļiski. Es aicinātu jaunus rakstniekus Latvijā turēties pie latviešu valodas, turēties vispirms pie sava lasītāja, un tad jau tas ceļš uz pasauli būs atvērts.

No radošajām jomām literatūra ir vissarežģītākā, tā skar valodu, un, ja mēs gribam ar to iziet pasaulē, mēs nedrīkstam pazust tulkojumā. Šis ir milzīgs panākumu laiks latviešu

literatūrai – ir sakritušas trīs lietas – mūsu valsts attīstība, kur ir iespēja ar valsts atbalstu un mecenātismu šādas lietas atbalstīt, otrkārt, laba nacionālā literatūra, ko piedāvāt, un pirmo reizi latviešu literatūras vēsturē mums ir labs literatūras mārketings.

Guadrākās tautas pasaulē vienmēr ir atbalstījušas savu grāmatniecību, bibliotēkas, valodu un rakstniecību. Latviešu oriģinālliteratūras atbalstīšana ir pamatstūrakmenis latviešu valodas attīstībai. Mēs visu laiku runājam par to, kas mūs vispār atšķir no citām tautām. Tā ir valoda un kultūra, jo visu pārējo mēs varam samērot, atrast tam līdziniekus.

– Kas ir labs rakstnieks?

– Vārdu salikums „labs rakstnieks” man šķiet aizdomīgs. Man šķiet, ka radošai personībai vārdiem „labs” – „slikts” vai „balts” – „melns”, vai „jauks” – „nejauks” ir jābūt kaut kādā līdzsvarā. Labs rakstnieks ir tāds, kurš spēj kādā veidā dzīves un literatūras simbiozi savienot – kad viņš paliek ar vienu kāju dzīvē un ar otru kāju literatūrā. Ja viņš paliek tikai dzīvē, tad cieš literatūra, un, ja viņš paliek tikai literatūrā, tad neglābjami cieš dzīve. Ir jāmēģina vienkārši apvienot šīs divas lietas. Labam rakstniekam ir vajadzīga dzīves un literatūras, dzīves un valodas saskaņa.

– Kas ir lielāks – dzīve vai literatūra?

– Es domāju, ka dzīve tomēr ir lielāka par literatūru. Ja tu ņem no dzīves un pārceļ literatūrā un ja tu pārāk tālu aizej literatūrā, tad tu vairs nesaproti to, kas notiek dzīvē. Jāmēģina atrast šis balanss, kas, es domāju, katram rakstniekam ir visgrūtākais. Rakstnieks, tāpat kā aktieris, nevar palikt savā radītajā grāmatā vai stāstā uz mūžu. Viņam ir jāspēj tās durvis aizvērt, atnākt atpakaļ un mēģināt stāstīt atkal jaunu stāstu. Daudz interesantāk ir to satikto stāstu neuzrakstīt kā uzrakstīt. Es atceros, ka man kā iesācējai autorei par to stāstīja Imants Ziedonis. Viņš stāstīja, ka iet pa lauku ceļu vasarā un redz – viņam pretī nāk dzejolis! ...Un viņš saka: tik laba sajūta! Dzejolis nāk, un viņš palaiž to dzejoli, lai tas iet, kur nācis, – nepierakstīts. Toreiz es kā jauna rakstniece domāju – kā tā! Viņam nāk pretī dzejolis, un viņš negrābj to dzejoli ciet un nepieraksta! Tomēr tagad man arī ir tieši tā – es sēžu zem ozola, un acu priekšā ir stāsts. ...Un ir tik laba sajūta – lai tas stāsts aiziet, kur viņš nācis. Šo es nepierakstīšu.

– Kāpēc vispār rakstīt?

– Ceļojot pa pasauli, es vienmēr esmu sev uzdevusi jautājumu – priekš kam rakstīt? Tik daudz grāmatu ir uzrakstītas. Bibliotēkas ir pilnas, grāmatnīcas ir pilnas. Par ko vēl varētu uzrakstīt šajā pasaulē? Tomēr mana izjūta ir tāda, ka katra jauna vai cita rakstnieka uzrakstīta grāmata ir viņa personiskais pienesums, viņa personiskā pieredze par to, kā viņš ir pārdzīvojis trīs literatūras pamatelementus – dzīvi, nāvi un mīlestību. Ne par ko citu jau patiesībā šajā pasaulē netiek rakstīts.

Katra jauna grāmata ir jauns autora garīgs piedzīvojums. Tā ir tikai viņa pieredze, un tikai viņš to izstāsta tādā veidā, kā ir piedzīvojis. Mēs visi piedzimstam, visi mēs mīlam, un visi mēs kādreiz aiziesim no šīs pasaules, bet tas, kā mēs katrs to personīgi pārdzīvojam, ir cita pasaule. Vienmēr tas notiek no jauna, un vienmēr mums šķiet, ka tikai ar mums tas ir noticis un ka tikai mēs to esam pārdzīvojuši. Tāpat ir ar rakstniekiem un viņu grāmatām. Protams, Šekspīrs savā laikā rakstīja vienā veidā, Imants Ziedonis savā laikā – otrā veidā, Dzintars Sodums savā laikā – trešajā veidā, bet tās visas ir viņu personiskās pieredzes, kuras ir pārtapušas grāmatās, un tas katru reizi ir jauns stāsts.

Galū galā arī Kristus piedzimšanu mēs jau gadsimtiem svinam kā jaunu notikumu – „katru gad’ no jauna”, ja! Tieši tāpat ir ar katras jaunas grāmatas uzrakstīšanu. Tā nekad nebūs tā vai cita grāmata par to pašu tēmu – tā būs šī autora jaunā versija par šo tēmu.

– Kā top sižeti un tēli tevis rakstītajām grāmatām?

– Protams, lielākais literatūras iedvesmotājs un pamats ir dzīve. Tas pat nav tāds mērķtiecīgs uzstādījums – šoreiz, kā saka, ņemšu to tēlu vai citu tēlu. Es domāju, ka katra grāmata pašam rakstniekam ir kā piedzīvojums. Bieži, sākot rakstīt grāmatu, es nemaz nezinu, par ko stāsts izvērtīsies, un man šķiet, ka tā varbūt ir tā valodiskā un iztēles intuīcija, kurai rakstniekam būtu jāseko.

Protams, ir rakstnieki, kuri varbūt ļoti matemātiski izdomā un izskaitļo, kas notiks tagad un kas – tālāk. Tomēr rakstnieks visā visumā ir brīvas profesijas pārstāvis – viņš tomēr var paļauties uz savu intuīciju.

Es pati bieži, rakstot savas grāmatas, esmu paļāvusies uz intuīciju, kura gala beigās mani ir aizvedusi pie noteikta rezultāta, kas mani ir apmierinājis. Es nekad neesmu centusies izskaitļot, kādus tēlus aprakstīt un kāpēc.

Man šķiet, ka mūsdienu literatūrā ir divas skaidri redzamas straumes. Viena ir tā, kurā rakstnieks ļoti labi pārziņa savu auditoriju un raksta konkrētajai auditorijai. Viņš vienkārši zina, ka tas, par ko viņš raksta, būs šai auditorijai interesants. Otra straume ir tā, kurā rakstnieks ir veidojies gadu gaitā un ar kuru viņš kopā ir izaudzis. Mana pirmā grāmata iznāca, kad man bija 25 gadi. Kopš tā laika ir pagājuši nu jau vairāk nekā 20 gadu. Es personīgi esmu izaugusi un veidojusies kopā ar savu auditoriju. Tikpat daudz, cik es esmu devusi savam lasītājam, tikpat daudz esmu ņēmusi un sapratusi no sava lasītāja, un šajā dialogā ir izveidojies tas, ko saucu par savu lasītāju. Tā ir laba sajūta, ka ir dialogs – ka tas nav tikai kaut kas, ko konkrēts rakstnieks piedāvā. Tā ir abpusēja saikne starp rakstnieku un lasītāju.

Es domāju, ka tādu var panākt tikai vienā veidā – rakstot godīgi. Ja tikpat godīgi, kā, rakstot par citu cilvēku dzīvi, viņš var rakstīt par savu dzīvi; ja viņš ir gatavs dalīties ar savu personisko pieredzi, ar saviem pārdzīvojumiem, ar savām veiksmēm, neveiksmēm, kļūdām vai uzvarām, tad arī no lasītāja tiek saņemta tikpat patiesa reakcija. Cik godīgs esi bijis vēstot vai stāstot, tik godīgu atbildi saņem.

– Kurai grāmatai būtu jābūt katra latvieša grāmatu plauktā?

– Mana uztverē tās būtu divas grāmatas. Viena būtu Raiņa „Jāzeps un viņa brāļi”, jo tā ir pasaules klases dramaturģija, kas stāsta par veco Bībeles tēmu – par to, kā cilvēks tiek galā ar nodevību. Tā diemžēl ir ļoti bieži izplatīta parādība arī mūsu sabiedrībā. Man šķiet, ka „Jāzeps un viņa brāļi” ir ne tikai stāsts par to, kā cilvēks stāv pāri kaut kādiem sīkumiem vai intrigām, bet arī par to, ka no mūsu mazās Latvijas nāk tāds Rainis, kurš ir bijis spējīgs uzrakstīt tik augstas klases pasaules dramaturģiju.

Otra grāmata, kas man pašai ir ļoti tuva un kura, kā es uzskatu, pilnībā apliecina to, ko mēs varētu nosaukt par latvisko dzīvesziņu, ir Annas Brigaderes „Dievs, Daba, Darbs”. Šajā grāmatā mazās meitenes Anneles acīm ir redzama visa latviskā būtība, kas ir ietverta tieši šajos vārdos – Dievs, Daba un Darbs. Šajos trijos vārdos ir viss latviešu pamatīgums un arī tas, kā dēļ katra latvieša sirds kļūst priecīga.

– Vai pēc 100 gadiem grāmata vēl būs?

– Diskusija par to, kāda ir grāmatu nākotne, ir tikpat veca kā pasaule – tā notiek jau kopš pašas pirmās drukātās grāmatas izdošanas. Protams, arī šobrīd, kad, attīstoties digitālajām tehnoloģijām, drukātā grāmata vairs it kā nav vajadzīga. Tomēr nebūs tā, ka grāmata vairs nebūs vajadzīga. Pasaulē viss notiek viņņveidīgi. Ir brīži, kad mēs vienkārši paši esam apreibuši no tehnoloģiju piedāvājuma, no tā, kas ir, un sakām: „Kurš gan vairs lasīs grāmatas?” Un tad nāk atvilnis, un izrādās, ka tieši drukātā grāmata un grāmatu veikali, un bibliotēkas atkal nāk ar savu pienesumu un milzīgu lasīšanas spožumu.

Arī tagad, ja jūs aizbrauksiet uz lielajām pilsētām – uz Londonu, Ņujorku –, jūs redzēsiet, ka visi lielie grāmatu veikali ir pārpildīti. Cilvēki sēž, dzer savu rīta vai pēcpusdienas kafiju vai tēju, un liela daļa no viņiem lasa drukātās grāmatas. Man pašai, protams, ceļojot nekas nav patīkamāks par epizodēm, kad lidmašīnā vai vilcienā cilvēki izvelk no savām tašiņām drukāto grāmatu un lasa. Es esmu drukātas grāmatas fane, neko tur nevar darīt.

(Pieejams tiešsaistē: <https://www.tvnet.lv/6435152/nora-ikstena-literatura-nav-jamaca-ka-kaut-kas-obligats>)

2. daļa
Darba lapa

Lasi piedāvāto tekstu (teksta lapā) un veic uzdevumus darba lapā! (40 punktu)

- 1. uzdevums.** Izskaidro intervijas tekstā lietotos vārdu savienojumus *zvaigžņu stunda, zelta prove, pazust tulkojumā* (tekstā šie vārdu savienojumi ir pasvītroti)! (3 punkti)

Zvaigžņu stunda – _____

Zelta prove – _____

Pazust tulkojumā – _____

- 2. uzdevums.** Izlasi N. Ikstenas atbildi uz jautājumu „Kas notiek ar literatūru Latvijā?” un atrodi tajā sarunvalodas vārdu! Izdomā šim sarunvalodas vārdam neitrālu sinonīmu un ieraksti atbildi tabulā! (2 punkti)

Sarunvalodas vārds	Neitrāls sinonīms

- 3. uzdevums.** Izlasi N. Ikstenas atbildi uz jautājumu „Kā tu veido savus tekstus?” un atrodi tajā frazeoloģismu! Izraksti to tabulā un izskaidro! (2 punkti)

Frazeoloģisms	Frazeoloģisma nozīmes skaidrojums

1. _____

2. _____

3. _____

4. uzdevums. Uzraksti intervijas tekstā pasvītrotajam svešvārdam *mārketings* vismaz vienu latvisko sinonīmu, kas ir vispārlietojams termins! (1 punkts)

Svešvārds	Latviskotais sinonīms
<i>mārketings</i>	

4. _____

5. uzdevums. Izvēlies sinonīmu intervijas tekstā pasvītrotajam svešvārdam *simbioze* un ieraksti ailē „Atbilde” attiecīgo sinonīma numuru! (1 punkts)

Svešvārds	Atbilde	Iespējamie sinonīmi
<i>simbioze</i>		1. pretstats
		2. atšķirība
		3. līdzība
		4. mijiedarbība

5. _____

6. uzdevums. Izlasi 2 piedāvātos teikumus no intervijas teksta un ar „X” atzīmē, vai ir pareizi lietotas pasvītrotās vārdu formas *pamatstūrakmenis, gad*! Pamato savu izvēli! (2 punkti)

6. _____

1) Latviešu oriģinālliteratūras atbalstīšana ir pamatstūrakmenis latviešu valodas attīstībai.

Jā Nē

2) Galu galā arī Kristus piedzimšanu mēs jau gadsimtiem svinam kā jaunu notikumu – „katru gad’ no jauna”, ja!

Jā Nē

7. uzdevums. Izlasi intervijas teksta fragmentu un nosaki, kurš vietniekvārds (dažādās dzimtēs, skaitļos, locījumos) tajā ir izmantots visbiežāk! Ieraksti tabulā attiecīgo vietniekvārdu pamatformā! (1 punkts)

Katra jauna grāmata ir jauns autora garīgs piedzīvojums. Tā ir tikai viņa pieredze, un tikai viņš to izstāsta tādā veidā, kā viņš to ir piedzīvojis. Mēs visi piedzimstam, visi mēs mīlam, un visi mēs kādreiz aiziesim no šīs pasaules, bet tas, kā mēs katrs to personīgi pārdzīvojam, ir cita pasaule. Vienmēr tas notiek no jauna, un vienmēr mums šķiet, ka tikai ar mums tas ir noticis un ka tikai mēs to esam pārdzīvojuši.

Visbiežāk izmantotais vietniekvārds pamatformā

8. Izlasi intervijas teksta fragmentu un atrodi tajā vismaz vienu antonīmu vārdam *fiasko* un sinonīmu vārdam *privāts*! (2 punkti)

Es domāju, ka tādu var panākt tikai vienā veidā – rakstot godīgi. Ja tikpat godīgi, kā, rakstot par citu cilvēku dzīvi, viņš var rakstīt par savu dzīvi; ja viņš ir gatavs dalīties ar savu personisko pieredzi, ar saviem pārdzīvojumiem, ar savām veiksmēm, neveiksmēm, kļūdām vai uzvarām, tad arī no lasītāja tiek saņemta tikpat patiesa reakcija. Cik godīgs esi bijis vēstot vai stāstot, tik godīgu atbildi saņem.

Vārda sinonīms vai antonīms	Tekstā atrastais vārds
Antonīms vārdam <i>fiasko</i>	
Sinonīms vārdam <i>privāts</i>	

7. ____

8. ____

9. uzdevums. Skaidro ar indeksiem numurēto pieturzīmju lietojumu piedāvātajā intervijas teksta fragmentā! (4 punkti)

Diskusija par to, kāda ir grāmatu nākotne, ir tikpat veca kā pasaule – tā notiek jau kopš pašas pirmās drukātās grāmatas izdošanas. Protams, arī šobrīd, kad,¹ attīstoties digitālajām tehnoloģijām, drukātā grāmata vairs it kā nav vajadzīga. Tomēr nebūs tā, ka grāmata vairs nebūs vajadzīga. Pasaulē viss notiek viļņveidīgi. Ir brīži, kad mēs vienkārši paši esam apreibuši no tehnoloģiju piedāvājuma, no tā,² kas ir, un sakām: “Kurš gan vairs lasīs grāmatas?” Un tad nāk atvilnis,³ un izrādās, ka tieši drukātā grāmata un grāmatu veikali,⁴ un bibliotēkas atkal nāk ar savu pienesumu un milzīgu lasīšanas spožumu.

Nr.	Pieturzīmes lietojuma skaidrojums
<i>Piem.</i>	<i>Komats atdala virsteikumu no palīgteikuma.</i>
1.	
2.	
3.	
4.	

10. uzdevums. Ievieto teikumā nepieciešamās pieturzīmes! (2 punkti)

Mūsu proti latviešu literatūra neskatoties uz dažādām krīzēm turpina attīstīties un šobrīd tā izskan arī pasaulē.

9. ____

10. ____

11. uzdevums. Kādus sev nozīmīgus latviešu literātus intervijā piemin Nora Ikstena? Kāda ir viņu nozīme un loma rakstnieces dzīvē? (8 punkti)

Literāts	Nozīme

11. ____

12. uzdevums. Kādus trīs literatūras pamatelementus nosauc Nora Ikstena? Ko rakstnieks ar šiem elementiem veic savos darbos? (2 punkti)

12. ____

13. uzdevums. Kādu jomu Nora Ikstena salīdzina ar rakstniecību? Kādam nosacījumam un kādām īpašībām jāpiemīt rakstniekam, lai viņš varētu radīt ko jaunu? (3 punkti)

13. ____

14. uzdevums. Kas, pēc Noras Ikstenas izteikumiem, liecina, ka latviešu oriģinālliteratūra šobrīd piedzīvo savu zvaigžņu stundu? Nosauc trīs faktorus!
(3 punkti)

1. _____

2. _____

3. _____

15. uzdevums. Intervijā Nora Ikstena min divus latviešu literātu darbus, kuriem būtu jābūt katra latvieša grāmatplauktā. Nosauc vēl vienu katra šī literāta darbu, kuram, tavuprāt, būtu jābūt katra latvieša grāmatplauktā! Pamato savu izvēli!
(4 punkti)

Darbs _____

Pamatojums _____

Darbs _____

Pamatojums _____

14. ____

15. ____

Kopā
par
2. daļu:

3. daļa
Tekstveide

Izvēlies vienu no piedāvātajiem tematiem un uzraksti pārspriedumu 250–300 vārdu apjomā! (30 punktu)

- 1. Šī ir mana nozīmīgākā latviešu literatūras grāmata manā grāmatplauktā.**
- 2. Kas ir labs latviešu rakstnieks 21. gadsimtā?**
- 3. „Kurš gan vairs lasīs grāmatas?” – grāmata pēc 100 gadiem.**

Uzmetums

